

BÁRDOS B. ARTHUR

Az elveszett idő nyomában

Hálásan az ihlető Weöres Sándornak

*EGY más időből repül tenyeremre
a pontszemű, parányi pinty:
fűrész félrebillent fejével, szemre-
való tollán a kulipinty-
ó-fészek árnya rezdül.*

*A mogyorómag csábító fehérje
vonzza s boldog csórral lecsap
a pirinyóra... hány százezer éve
érik tetté e mozdulat
tenyérvnyi kínálata ?*

*A pintyőke a nyájas kéz ölében
a múltó másodperc-madár,
villanó röptű álom – el nem érem,
mert kalitkám a láthatár
s eltörpülök a földbe.*

*Halandó talp nyomán a letepert fű
most haladék időt keres
a kertben: à la recherche du temps perdu...
Az égre nézni érdemes - - -
a hű hírnökre várni.*

1995. július 2.

*HISZÉKENY vagyok: szeretsz...
Időnk fogytán eleredsz,
hályogot vet rád az ég,
elidőzi fellegét.*

*Térvarázs: ma ott, ma itt
hálót bontó álmaid
bogai közt éldegélek - -
átszivárognak az évek.*

*FÖLDIG hasogató
karvály a fájdalom - -
tested rostjaiba
maró csőr és karom.*

*Időnk a seb. A kín
elavult mára: lom...
S az ír? Számunkra sincs
feloldó oltalom.*

1995. július 7.

*MINEK az önsajnálgatás - -
a végképp elveszett idő
martyainál a tetszhalott
cseppet sem érdekfeszítő*

*ábrázatát befesteni
a nyár dús kenőcseivel...
Fölpeckelt szájjal isteni,
örök fogoly: ő se felel.*

*AZT hinnéd: kemény fából épült
az emlékek törzsasztala,
kihűlve párolog az égre
Proust csészéjéből a tea...*

*A századforduló hárs íze
az ezüst kanálra lohad,
drapériák közt ingaóra
időt dédelget – tologat*

*s a talmi époque terítéke
az asztalkával ellebeg - -
behavaznak a könyveslapokról
pelyhedző papiros telek.*

1995. július 11.

*A horizontba mártom arcomat
hanyatló hold a hamvas lenyomat
az ég vizében mosdom szememet
vaksággal veri merészségemet*

*redves fellegbe törölöm arcomat
záporryagás homályába rohad
hold csillagon szárítom szememet
az űrhajós Teremtő eltemet*

*NINCS múlt és nincs jövő: csupán jelen.
Nincs kezdet és a vég is jeltelen.
Az idő áll: nem szül és nem hal el - -
a tér tükrére életet lehel.*

*Idő... A múlt sem érheti utol:
agyad ideg-sínpárján zakatol,
körpályán önmagát roncsolja szét...
Túlélni, téveszmélni – ez a tét.*

*A jelen fogva tart: kitör a hőś,
reménye sincs jövőre – a jövőś
illúziókkal megterhelt egyén
a Himaláják dermesztő hegyén.*

*Idő... Belőle nő a nap s az éj
s a fogamzásra bujtogató kéz
sűrű folyójából partra vetett,
maira ficánkolt műrévület.*

1995. július 13.

ELÉG!

*Ez a törme-lék
látszólag éled
egy törmelékben
töményebb az ég
ha hozzá érek - -
csak töredékem
a gyülemelő vég
izgága játék
így meg úgy félek
s magamba térek
mondván a ház ég
pattog a cserép
bár homloka szép*

Sámsonfürtöm szét-
 zilálom ében
 fésűmmel tépem
 megőszült népem - -
 időm túlérétt
 hiánnyal méret
 mert annyit érek
 amennyi évet
 ró rám az élet - -
 csönd a csöndre lép
 emlékekre tép
 majd egy semmiség
 zúzza be a még
 téves távcsövét
 pudvás fönn a lég
 taplós az éden
 már semmi se véd
 a föld semmiképp
 odavan elég
 isteni képem - -
 él a söpredék
 elég!

1995. július 16.

CSEPEG	perc a csepp
a csepp	az elcsent
cseperészget	cseppfolyós perc
cseppre csepp	cseppenti
perceg	percenként
percem	cseppjeit
csepereg	cseppet sem
percnyi	csendesen
pontosággal	cseppel cselez
percekkel	csöndbe cset-
csencselget	tint perceket
percet	percipiálja
csen el	percmutatóm
perc cseppjével	hány percent
csemegézzget - -	csepp életem...

1995. július 18.

ADAGIO...

*őszbe ringat a hajlongó fa
dús versből hajbókol a strófa
költőcskéék időtlen otthona - -
agyalágyultakra koppan a
varázs-dió...*

ANDANTE...

*lassan lassabban lassúdaddan
földön / túli / altató / dalban
hull a hang hava szelídebben - -
Isteni Színjátékot lebben-
get Dante...*

MAJESTUOSO...

*határtalanul trónolsz trónod
kegyelmén Kronosz talán szólnod
kellene bármi semmiséget
a lelki alamizsna végett
malasztot hozó...*

1995. július 26.

